

El caçador i la pastora

♩=105

U - na ma - ti - na - da fres - ca, u - na
ma - ti - na - da fres - ca vaig sor - tir per a - nar a ca -
çar la - rà la - rà, vaig sor - tir per a - nar a ca -
çar la - rà la - rà. La - la - rà - la - rà - la - là.

Una matinada fresca,
una matinada fresca
vaig sortir per anar a caçar
la-rà la-rà,
vaig sortir per anar a caçar
la-rà la-rà.
La-la-ra-la-rà la-là.

No trobo perdiu ni *gotlla*, per a poder-n'hi tirar
Sinó una gentil pastora que en guardava el bestiar.
La'n troboc adormideta a la vora d'un canyar.
En cullo un pom de violes a la cara els hi vaig tirar.
Les violes n'eren fresques, la pastora es despertà.
Quan *ne* fou despertadeta tots els colors trasmudà:
—Què hi cerqueu per aquí, el bon jove? Què hi veniu aquí a cercar?
—El vostre amor, donzellea, si me'l *vulguessu* donar.
—Demaneu-lo *en* el meu pare i també *en* el meu germà.
I també a la tia monja, o al meu oncle capellà;
que si ells vos el donaven, per mi ben donat serà.
—Me'n *diriu*, pastoreta, de qui és el bestiar?
—Les ovelles són del pare, els moltons del meu germà,
les cabretes *ne* són meves i els cabrits del rabadà.